

дерного типу: має упевненість до жінок, які досягли найвищих державних щаблів. Окрім того, Президент України вибірково застосує гасло «Закон — один для всіх» (ніколи — до себе!), у нього специфічне трактування поняття «корупція». Щобільше: усі проблеми України потрібно шукати в стереотипі В. Ющенка під назвою «юлефобія». Треба констатувати, що ця фобія бере верх над почуттям відповідальності за долю країни. Через це не відбулося формування «помаранчевої» коаліції-2006: Президент України не хотів бачити прем'єр-міністром Ю. Тимошенко. Сьогодні ми стаємо свідками нового витка ющенківської «юлефобії»: безперервний і повсюдний наступ на чинного прем'єр-міністра. Треба констатувати, що в урядах західних країн також

Отже, що чекає на Україну найближчим часом? Вочевидь, із перспективи наближення президентських виборів Ю. Тимошенко було б краще піти у відставку: виглядала б лідером, який хотів багато доброго зробити, але йому не дали (перше: повернення заощаджень Ощадбанку багатьом громадянам України). Утім, при такому розвитку подій можна передбачити катастрофу всеукраїнського рівня: повну дискредитацію українського парламентаризму або навіть ліквідацію інституту президентства (причина: громадянам України набридло протистояння між Президентом і прем'єр-міністром).

Водночас, не виключене проведення наступних дострокових парламентських виборів, коли Верховна Рада не працюватиме впродовж

Прикро, коли нам усім доведеться сказати: «Хотілося якнайкраще, а вишло як завжди».

Не менш цікавими були відповіді політичного аналітика Т. Кузя на поставлені йому запитання:

— **Наскільки правдоподібними є чутки про розкол Партії Регіонів України?**

— Передовсім зазначу, що ПРУ — не є партією, а антипомаранчевим народним фронтом. Туди входять колишні комуністи та профспілкові діячі, а також сучасні мультимільйонери-олігархи. Звичайно, серед великої кількості різних осіб не може бути однотайної думки, однак чутки про розкол ПРУ нічим конкретним не підтверджуються.

— **Чому в чинному Президентові України розчарувалася біль-**

ми силами (єдина вимога: коаліція — без СДПУ(о)). Якби б Л. Кучма не післав В. Ющенка у відставку, останній був би вірним «духовному батькові» до кінця його урядування.

Негативно на В. Ющенка вплинули опосередковані фактори: наявність у «Нашій Україні» політичних «перебіжчиків», а то й відкритих «кучмістів». До речі, одним з організаторів «Нашої України» був П. Порошенко, який передше ініціював створення Партії Регіонів України. Історія його політичних мандрів така: у 2001 р. був провідником партії «Солідарність», пізніше склав довіру ПРУ, відтак поміняв ПРУ на «Нашу Україну», позаяк не вдалося очолити партію регіоналів. Не менш одіозним був у НУ колишній представник Л. Кучми у Верховній Раді Р. Безсмертний, якого

оборудок. Щодо конкретних персоналій, то варто б назвати народного депутата П. Ющенка, дружину народного депутата Р. Зварича Світлану, народного депутата О. Третьякова та інших. Усі вони довгий час працюють у сфері енергетики.

Нагадаю, що РосУкрЕнерго, як посередник між ВАТ «Газпром» і НАК «Нафтогаз України», створено в 2004 році за ініціативою тодішніх президентів Л. Кучми та В. Пута, а хрещеним батьком був В. Бойко. У 2005 р. голова тодішнього СБУ О. Турчинов хотів заарештувати В. Бойка, але на заваді став дзвінок із Секретаріату Президента України. Знаю, що не тільки особи з найближчого оточення Президента України користали з газових оборудок, а й верхівка ПРУ.

— **Як складеться доля нової Конституції України?**

— Наскільки мені відомо, за нову Конституцію України мала б спершу проголосувати звичайна більшість народних депутатів, а від-

ми аспектами: В. Ющенко все ще переконаний, що він був єдиною рушійною силою Помаранчевої революції, відтак увірував у своє месіанство. Тому й підбирає таке оточення, яке йому постійно про все це твердить. Він уперто ігнорує роль Ю. Тимошенко як пасіонарії помаранчевого Майдану. Він не вірить у катастрофічне падіння його рейтингу, а вважає це проявами зловорожої пропаганди.

Окрім того, на Президента України негативно впливає його дружина Катерина Ющенко. Передовсім ідеться про її ставлення до Юлії Тимошенко. Усе вкупі впливає на прийняття В. Ющенко невірних рішень, що вкінці може призвести його до краху.

— **Чому Віктор Ющенко, маючи мінімальну підтримку виборців, прагне вдруге стати Президентом України?**

— Відповідь: політика — наркотик, без якого багатьом важко обійтися. Нещастям для України є те, що В. Ющенко хоче усунути з політики Ю. Тимошенко. Хоч їхній тенде́м був би великим позитивом для України: Ющенко діяв би в національній царині (Голодомор, українська мова тощо), Тимошенко — в економічній ділянці, включно з боротьбою з корупцією. Це — один із парадоксів сучасної України. На жаль, є ще й багато інших. Наприклад, СБУ наступає на п'яти ПРУ за Северодонецький з'їзд, водночас поза увагою залишається підтримка русинізму в Закарпатті В. Балоогою.

— **Як довго Юлія Тимошенко може витримати тиск, що безперечно чиниться на неї?**

— Гадаю, що в нинішнього прем'єр-міністра України є достатньо запасу енергії й сил, щоб вистояти та не зламатися. Варто згадати, що навколо неї є багато політиків, друзів, членів родини, які морально її підтримують. Зазначу, що коли Юлію Тимошенко виштовхнуть в опозицію, то на рейтингові Віктора Ющенка можна поставити хрест. Позаяк кількість її прихильників різко стрибне вгору, а в Президента України — впаде до 2 % (згідно з останніми соціопитуваннями рейтинг Ю. Тимошенко сягнув 31 %, на майбутніх виборах вона може набрати 40 %, а В. Янукович — 23 %). Водночас, слід відзначити зростання популярності й авторитету колишнього міністра оборони А. Гриценка, якому вже нині пророкують перемогу на президентських виборах-2015.

Матеріал опрацювала Марта Онуфрів

про майбутнє

існують конфлікти, але ніхто з найвищих посадовців не наслідився би винести «брудну білизну» на осуд загалу.

Сьомий фактор нестабільності України. Увесь цей розбрат негативно впливає на міжнародний імідж України: атаки В. Ющенка та В. Балоги на Ю. Тимошенко, різні домовленості найвищих посадовців стануть на перешкоді приєднанню України до плану ПДЧ у Бухаресті. Слід констатувати, що при спільних діях у внутрішній і зовнішній політиці України Президента й прем'єр-міністра України Канаді, США, Великій Британії та Польщі вдалося б схилити Францію й Німеччину до згоди на приєднання України до плану ПДЧ. Отже, через «юлефобію» В. Ющенка Україна не зможе зробити вагомий крок на шляху до євроінтеграції (парадокс: Президент України є прихильником вступу України до НАТО). У результаті Україна знову втратить великий шанс приєднатися до ПДЧ, як це сталося через відсутність єдиної позиції в помаранчевому таборі (2006 р.).

Варто сказати, що проблеми України активно обговорюються міжнародними чинниками, зокрема на нещодавньому «круглому столі» в посольстві США в Україні. Передовсім міжнародні структури добре поінформовані про те, що В. Ющенко планує у квітні відправити уряд Ю. Тимошенко у відставку. Сам же Президент України твердо переконаний, що інформація про негаряди в найвищих структурах української влади не просочується з їхніх кабінетів.

Про що шепоче Балога за спиною Ющенка?

30 днів. Треба зазначити, що найчисельнішою після ще одних дочасних виборів буде фракція БЮТ (понад 200 депутатів), ПРУ втратить 50 депутатських місць, із НУ залишиться половина. У Верховній Раді знову сформується помаранчева коаліція, тільки в іншому співвідношенні (200:40). Коли ж найближчим часом спрацює «план Балоги», унаслідок якого усунуть із посади чинного прем'єр-міністра, помаранчева коаліція назавжди себе вичерпає. Тоді Ю. Тимошенко зможе говорити, що тільки вона залишилася вірною помаранчевим ідеалам.

З відходом Ю. Тимошенко в опозицію розгорнеться безпрецедентно брудна передвиборна кампанія. Наступить край лояльності Ю. Тимошенко стосовно В. Ющенка, щобільше — БЮТ оприлюднить наявні документи про причетність до газової корупції осіб, близьких до Президента України, унаслідок чого буде повністю дискредитовано В. Ющенка як в Україні, так і на Заході.

шість українців? Чому нинішній Ющенко істотно відрізняється від Ющенка часів помаранчевого Майдану?

— Кожна з останніх революцій, які відбулися в Сербії, Україні чи Грузії, могла б реалізувати більшість своїх гасел, коли б її очолила особистість із високими моральними якостями. На жаль, усі ті, хто творив Помаранчеву візію, надто ідеалізували Віктора Ющенка. Просто не брали до уваги його слабкодухість: В. Ющенко, як чинний прем'єр-міністр, захистив Л. Кучму від імпічменту після оприлюднення плівок М. Мельниченка (зима 2000—2001р.р.), слідом підписав ганебну заяву трьох, у якій протестуючу молоддь назвали «фашистами»; як експрем'єр-міністр, підтримував дружні стосунки з Л. Кучмою, вагався у виборі — провадний такий чи опозиційний ніша з Ю. Тимошенко; після парламентських виборів-2002 пропагував ідею створення коаліції між націонал-демократами й прокучмівськи-

прозвали «малим Медведчуком».

В. Ющенко, на відміну від Ю. Тимошенко, став революціонером не за переконанням, а лише з примусу. І не дивно, що він краще почувався в атмосфері міжнародних «круглих столів», аніж на революційному Майдані. Показовим є те, що на переговори з представниками ОБСЄ В. Ющенко не брав Ю. Тимошенко (остання була б проти будь-яких культурних домовленостей), а його супроводжували В. Литвин, П. Порошенко й І. Плющ.

І головне: трагедією України було те, що особа, яка стала символом Помаранчевої революції, ніколи не була революціонером за духом.

— **Наскільки правляча верхівка України пов'язана корупційними схемами з РосУкрЕнерго?**

— Певні чинники Великої Британії, які перебувають в Україні, мають документальне підтвердження того, що найближче оточення Президента В. Ющенка причетне до газових корупційних

так — 2/3 голосів. Сьогодні можна однозначно стверджувати: Конституція, яку пропонує В. Ющенко, ніколи не набере у Верховній Раді достатньої кількості голосів. Позаяк більшість української політичної еліти прагне мати парламентську, а не президентську форму державного правління. А коли Президент України винесе нову Конституцію на всенародний референдум, то це обернеться для нього катастрофою: референдум продемонструє критично низьку електоральну підтримку В. Ющенка.

— **Ваші коментарі щодо вислову Віктора Ющенка: «Із Януковича, а з Тимошенко — ніколи?»**

— Думаю, це — питання приватного характеру. Однак скажу, що коли б я був дорадником Президента України, то щодня повторював би: президентські вибори можна виграти лише з Ю. Тимошенко. На жаль, маємо справу з певними психологічними